

Dsida Jenő: Harum dierum carmina

Kis cigaretta fátyla,
fátylas selyemkődü füstje,
selymes füstök ezüstje,
borítsd be ma bús szememet!
dunna pihéje, puhája,
párnák fellegszerü fodra,
paplanom csipkebodra,
födözd be borús fületem!
kedvesem! - csipogó,
csacsogó kicsi fecske,
bíbor cseresznye-szemecske,
szeresd szomorú szívemet!

Bénán lehanyatlik a kéz,
széttapogat tehetetlen:
élni ma itt lehetetlen,
meg kell halni ma itt,
halni e földi avarban,
hol léptekkel, kopogókkal,
lekopott rongy-lobogókkal
kullog az emberi hit,
a virrasztó nyomorúság
piros parázs-szeme nyitva
s vörös varázs-zene szítja
lángra tüzes tanait.

Hallod, amint a sovány
egerek foga rajjal,
patkányok raja zajjal
rágja a régi falat,
kedvesed koldul az utcán,
zokogva nyújtja ki karját,
hidakon kússza a karfát
s hörög a mély viz alatt,
a csillagok is lerohadtak,
futnál, de messzire nem jutsz,
adnál, de adni nem tudsz
s küzdeni nincs akarat.

Fekete éjszaka fátyla,
házromok fekete füstje,
tömjénfüstök ezüstje,
borítsd be borult szememet!
dunna halotti puhája,
szemfedőm csipkebodra,
Styx suhogó habi-fodra,
tömd be siket fületem!
Halál! - amiként keserű kis
kukacot elnyel a fecske,
vagy véd a cseresznye-szemecske,
rejtse el az én szívemet!